

Стрѣлчо.

Чи прилича ли му нему, — на такъвъ скъперникъ старчуга — да ся бръка въ работытъ на любовьта? Той да ся рѣши да обикне! Какъ и отъ кадѣ му е скимнало такава нѣщо? не ся срамува отъ свѣтътъ? Па мигаръ любовьта е дадена за хора издѣланы като него?

Славчо.

За грѣховетѣ ми и това, Стрѣлчо.

Стрѣлчо.

Но защо пакъ ты да му не откриешъ любовьта си?

Славчо.

Не казахъ нищо за да му не дамъ причина да подуши нѣщо, и за да имамъ, въ нужда, отворенъ пѣтъ да растурия кроежытъ му по таз' женидба. Но кажи ми сега какъвъ отговоръ зе ты за оназ' работа?

Стрѣлчо.

Да ти кажа наистина, *чорбаджи*; онія, които сж въ нужда да ся заиматъ, сж хора, гледамъ, твърдѣ злополучны. Дебелъ кокаль трѣба да поглѣтне който е принуденъ да мине, както ты сега, презъ рѣцѣтъ на лихоимцы.....

Славчо.

Какъ? не ся ли намѣри нѣкой?

Стрѣлчо.

Не чи не ся намѣри. Нашъ масторъ Сискапер.